

fra Skatten. Hvis det var Tilfældet, vilde jo den Bemærkning, jeg før gjorde, miste sin Betydning. Men det er ikke Tilfældet. I den Række af Vedtægter, jeg har haft for Øje, er der ikke nogen saadan Bestemmelse. I Köln, Breslau og flere andre Byer findes ikke en saadan Undtagelse. Mindretallet anfører Frankfurt am Main som Eksempel. Men det har misforstaaet Bestemmelserne i Vedtægten for denne By, hvilken jeg her staar med i Haanden. I sidste Stykke af § 1 i det officielle Reglement for Billets-katten i Frankfurt am Main tales der ganske vist, som Mindretallet anfører, om en Fritagelse paa Adgangspriser paa mindre end 55 Pf., men det er vel at mærke begrænset til saadanne Foranstaltninger, til hvilke der knytter sig en højere kunstnerisk eller videnskabelig Interesse. Dette er en Begrænsning saa skarp, at man aldeles ikke kan tale om nogen almindelig Undtagelse. Endvidere nævner Mindretallet München, og jeg skal indrømme, at hvad der nævnes i Vedtægten for denne By, ser noget uklart ud. Men det forekommer mig, at det i Sammenhæng med de øvrige Bestemmelser ikke kan fortolkes anderledes end, at Fritagelsen for de to billigste Pladser, naar de ikke naa 3 Mark, kun kan gælde Fribilletter, idet der i Vedtægten umiddelbart i Forvejen udtrykkelig nævnes bestemte Billets-katsatser for Billetpriser mellem 1 og 2 Mark og mellem 2 og 5 Mark.

Jeg skal vende mig til det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), der har stillet en Række Ændringer, som ere imødekommende overfor Grundtanken i Forslaget. Jeg takker det ærede Medlem for den Imødekommen, han derved har vist. Derfor vil jeg dog paa ingen Maade binde mig til hans Forslag i Enkelt- hederne og maa fastholde, at Forslaget, saaledes som det er stillet af Regeringen, er bedre end det ærede Medlems Forslag. Jeg skal komme ind paa det for ganske enkelte Punkters Vedkommende.

Det ærede Medlem var atter inde paa en Betragtning, som baade han og andre ærede Talere stærkt have urgeret, nemlig den, at der her ikke kan være Tale om en Overvæltning af Skatten, at der her ikke kan være Tale om en Forbrugsafgift. Det ærede Medlem vilde gennemføre Synspunktet af en Næringskat. Jeg kan vedblivende ikke indse, med hvilken Ret. Det er mig ganske umuligt at se, hvorfor ikke en Bruttobeskatning kan overvælttes her i samme Grad, som Tobakshandleren eller Urtekræmmeren kan over-

vælte den Skat, der lægges paa den Vare, hvormed han handler. Man kan heller ikke her sige, at den enkelte Forretning ikke kan bære denne Bruttoafgift, men den bærer den ganske simpelt gennem Overvæltning paa samme Maade, som Teatrene og de øvrige Forlystelsesetablissementer kunne bære den. Jeg søger forgæves efter Beviset for, at dette ikke kan lade sig gøre.

Det ærede Medlem mener, at der bør sættes et Skel mellem Teatrene med justitsministeriel Bevilling og saadanne Etablissementer, der kun gaa paa Politibe- villing. Jeg forstaar, at det ærede Medlem, naar han vil sætte et Skel, sætter det dér, idet det er et Skel, som Statsmagten saa at sige selv har sat. Men jeg kan ikke indrømme, at dette skulde være retfærdigere og rigtigere end det, der fore- slaas af Regeringen. Ud fra Regeringens Synspunkt, som er: Forbrugsbeskatning, er jeg aldeles sikker paa, at den Teatergænger, der søger de større og dyrere Teatre, derigennem viser større Skatteevne end den, der f. Eks. søger den lille Musik- restaurant eller den billige Cirkusforestil- ling. Det er altsaa slet ikke ud fra Forbrugs-katsynspunktet, at det ærede Medlem kan anbefale dette, det er ud fra det Syn- punkt, at Staten skylder Kunsten større Hensyn end de Forlystelser, der ikke have noget med Kunst at gøre. Men her er det, at Regeringen har ment, at ogsaa et saadant Skel som den justitsministerielle Bevilling ikke er et virkeligt gyldigt Skel mellem Kunst og ikke Kunst, thi det er sikkert, at der bliver mere og mere Varieté paa vore Teatre, og det er ogsaa sikkert, at der undertiden kan ses god Teaterkunst paa Variéteerne. Det benægter det ærede Medlem jo heller ikke selv. Det er altsaa ikke noget fyldestgørende Skel, og det Ho- vedsynspunkt, som Regeringen gaar ud fra, nemlig Forbrugsbeskatningssynspunktet, fyl- destgøres ikke gennem Dragningen af et saa- dant Skel.

Jeg kan paa den anden Side ikke mene, at det Ændringsforslag, det ærede Medlem har stillet, skulde være uforeneligt med det, der har været Hovedhensigten med Regeringsforslaget. Man kan naturligvis ogsaa komme igennem ad den Vej, saaledes som jeg allerede udtalte ved første Behand- ling, kun at der skaffes Kompensation paa andre Omraader. Og dér har det ærede Medlem jo været villig til at strække sig til 20 pCt. Afgift — det udtalte han i Dag — for alt, hvad der ligger udenfor Teatre og Koncerter, ligesom han ogsaa er villig